

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 ..
Negyed évre 2 ..

Egyes szám ára 16 fill.

Hirdetések: árszabály szerint.

Nyilttér: soronként 30 fill.

SZÁSZVÁROS

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

Megjelen:
minden csütörtökön.

Kiadóhivatal:
SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG.

A lap szellemi részét illető közlemények
a szerkesztőséghez,
a pénzküldemények és hirdetések
a kiadóhivatalhoz küldendők.

Lapunk mai száma csak félívre terjed, mivel a Vörös László 3 nyelven kiadott programbeszédével a nyomda annyira el volt foglalta, hogy lehetetlen volt többet adunk. E helyett azonban Vörös László programbeszédét t. előfizetőinknek megküldöttük és a választás után rendkívüli számot fogunk kiadni, melyben a választás lefolyásáról és eredményéről számolunk be.

VÁLASZTÁSI MOZGALMAK.

Vörös László szabadelpvüparti *** képviselőjelölt programbeszéde.

A szászvárosi kerületnek szabadelpvüparti képviselőjelöltje Vörös László ny. államtitkár január 22-én d. e. 11 órakor tartotta programbeszédét a Transsilvania nagytermében.

A programbeszéd meghallgatására nagyszámú választóközönség gyűlt össze s a tágas terem földszintjét, karzatát és páholyait zsufolásig megtöltötte.

Miután a közönség egybegyűlt, Simon Ferenc pártelnök megnyitotta a gyűlést s köszönetét fejezte ki a közönségnek impozáns megjelenéseért. Indítványozta, hogy küldöttség keresse fel a jelöltet s hívja meg programbeszédét megtartására. A küldöttség tagjai a következő urak voltak: Bartha Lajos, Tóth József, Vitus Lajos, dr. Schul Győző, Káronczay Mátás, Berivoy János, Széless Endre, Schuleri Frigyes, Schelker Frigyes, dr. Antoni Ede.

Mig a küldöttség odajárt az alatt Máyer János tanár lelkes szavakban szerető egyetértésre buzdította a jelenvoltakat.

Máyer János beszéde:

*Mélyen tisztelt választópolgárok!
Kedves barátaim!*

Ünnepélyes magatartásukból következtetem, hogy ma itt valamennyiünket a kölcsönös tisztelet és becsülés hozott össze. Ez alapon hát mindnyájukat ünnepélyesen és testvéri szeretettel köszöntöm.

Meg vagyok arról győződve, tanítom, írom, hirdetem, hogy minden faji, nemzeti és nyelvi különbözőségeink mellett is, van bennünk, — mert kell lennie bennünk, — egy erős, mindnyájunkat összekötő erőnek is.

Mindnyáján a közügynek is harcosai vagyunk. És mindnyájunknak a szívében-lelkében ott buzog egy nemes, egy szent, hát magasztos érzemény: a hazaszeretet érzeménye.

Ennek a nevében kell valamennyiünknek, ha csakugyan igaz emberek vagyunk, imádni jó Istenünket. De ez az érzemény mindnyájunktól munkát, nem egész embert kíván, s ha kell áldozatot, vérszerintit is, ha áldásaival visszaélni nem akarunk!

Meg vagyok arról is győződve, hogy — valamint két egyenes vonal, bármilyen egyenes is, ha már kiindulása pontján eltér egymástól, úgy a végtelenben sem találkozik: hogy épen úgy, egy családban, egy társadalomban, egy hazában, egy közös állam keretében is, ha törekvéseink már a kiindulás színelhőlyén eltérnek egymástól, a hazaszeretet oltáránál sem foghatunk együtt lángot gyújtani s ha kell áldozatot is hozni, vérszerintit is.

Mindez azt jelenti, hogy nekünk is itt: ebben a társadalomban, ebben a kerületben, ebben a hazában vannak — mert kell lenniök — közös érdekeink és céljaink is, a melyek, ha e helyen sem hozhatnak össze bennünket, bizony nem fogunk egygyéolvadni, legnemesebb kötelességeink: társadalmi, hazafiai és így állami és általános emberi kötelességeink sem.

Bocsánatot kérek. Egy szomorú példa jut eszembe. Valahol, valamikor, tán évekkkel ezelőtt egy vendéglőben három férfiú ült három asztal mellett. Mindenik előtt

egy sörös kancsó; és mindeniken — a fogyasztónak nemzeti színei. — Farkasszemet néztek egymással. Látam. Megborzadtam. Hát ennyire jutottunk? Hát erre tanít bennünket a felebaráti szeretet?! Hát hol vagy az megírva, hogy nekem csak az én vérem az én felebarátom? Hát Krisztus becsapott? S ha meg volna is ez — így írva, ha még a bibliában is, Uram bocsáss, mit kellene tennünk az ily könyvvel? Hát tüzre dobnók, hát megégetnök.

Nade, mi arról szeretünk dicsekedni, hogy Isten a maga képére teremtett bennünket.

Hát hol vagy az az Isten s ugyan feltehető-e Istenről, hogy gyűlölködő, hitvány, ilyen hitvány ember-társakat teremtett? Hisz akkor ő irtóztató, akkor én elfordulok tőle!

De ne vétekezzünk. A jó isten nem ilyen; ő jó, ő szeret bennünket.

Ismerjük csak meg őt is, egymást is jobban. — Jaj annak a nyomorultnak, a ki ezt nem így hiszi, nem így akarja és hirdeti!

Jó az Isten. Nagy és válságos pillanatokban mindig gondoskodott gyermekeiről, épen úgy, mint máskor, és drága hazánkról.

Férfiakat teremtett, a kik a földön és a föld alatt is gőzerővel és villanyos erővel is összehoztak bennünket. Válságos pillanatokban is.

Vörös László, ez a nagy és szerény ember ezt nem mondja; de Isten küldötte . . .

Ugyan hiszik-e, mélyen tisztelt választópolgártársak, kedves barátaim, hogy ő útát módot talál arra, hogy már itthon, ebben a kerületben is, jobban megismerjük egymást, nagy és magasztos céljaink is összehozzanak bennünket, szívünket-lelkünket? — Jobban is. Ha kell a föld felett, ha kell az anyaföld alatt is?! Hát ki erre alkalmasabb most az országban? Országos és világhírű napszámos ő, a nagy vasuti . . .

Ezt ő nem meri mondani. Ittlétekor csak annyit jelzett, hogy vágyik tenni érettünk, összébb szeretne hozni bennünket; tenni érettünk még abban az esetben is, ha nem választjuk meg.

Hát ez szeretet-e, gyűlölet-e? Mi ez? Én hiszem és vallom, hogy ebben nyilatkozott meg egész embersége.

De hallgassuk meg, mert ime itt van, és szabadon ítélkezzünk. (Éljenzés.)

Ne feledjük egy percig sem, hogy ő a munka embere, nagy munkára hív fel minket, többet nem, de ennyit vár tőlünk, hogy teljesítsük, kötelességeinket hiszen, szeretettel, mert a haza egész embert kíván, és ma jobban, mint valaha. Szeressük egymást a hazaszeretet szent nevében!

Kérem, mélyen tisztelt választópolgártársak, kedves barátaim, fogadják, itt van, Veres Lászlót szívesen. (Éljenzés.)

A beszéd végén zugó éljenzés között megérkezett Vörös László képviselőjelölt a terembe. Az éljenzés csillapultával Simon Ferenc a következő beszéddel üdvözölte.

Méltóságos uram!

Annak a bizalomnak, melylyel a szászvárosi vá. kerület polgárai méltóságod iránt viseltetnek, alig lehet meggyőzőbb bizonyítékára rámutatni, mint arra hogy a mint a kerület polgárai értesültek arról, hogy Méltóságod hajlandó a kerületben képviselői mandátumot vállalni, egyszere leomlottak a válaszfalak, melyek kerületünk különböző polgárai közt az aktuális politika apróbb kérdéseire nézve fennállanak és egy szívvel-lelkkel mondotta ki értekezletünk, hogy készséggel csatlakozunk Méltóságod zászlaja alá és győzelemre óhatjuk azt vinni. E bizalom előleg volt Méltóságod országos nevének, hírnevének, melyet mint a munka embere szerzett e polgári érzelmű társadalom előtt. Midőn azért üdvözölhetjük itt, fogadja előlegesen is köszönetünket, hogy a képviselőjelöltséget elfogadni szíveskedett, hogy itt körünkben megjeleni kegyeskedett, és ezennel választópolgártársaim nevében felkérem, kegyeskedjék előttünk programbeszédét megtartani.

Ekkor Vörös László képviselőjelölt lépett az előadó asztalhoz s részletesen kifejtette programját. Rajzolta a politikai helyzetet s minden

egy szőnyegen forgó kérdéstről részletesen nyilatkozott. A világos és tartalmas beszédet lapunk minden előfizetőjének külön megküldöttük.

Az éljenzés csillapultával, melyet a világos és meggyőző, magas szempontu beszéd keltett fel, Simon Ferenc a következő beszédben köszönte meg a képviselőjelölt ur programjának kifejtését.

Méltóságos uram, szeretett képviselőjelöltünk!

Mély figyelemmel hallgattuk első megjelenése alkalmával tartott programbeszédét. A maga általános nagy kereteivel arról győzött ez meg, hogy olyan férfiú előtt állunk, ki bonyolult államgépezetünk apró ügyeit is egész részletességükben ismeri, aminthogy nem is lehet másként oly férfiúnál, ki az államgépezet vezetésében hosszú időn át beható munkássággal vett részt, és ugyszólva férfi munkaerejének egész teljességét, egész ambícióját helyezte abba, hogy e tekintetben a magyar állam javára, ennek polgári javára, jót és maradandót alkosson. E tekintetben teljes megnyugvással vagyunk méltóságoddal szemben nrra nézve, hogy azon magas érdekek, melyek a magyar állam fennmaradásához, egészséges irányban való tovafejlődéséhez szükségesek, azok méltóságod szívéhez vannak forrva, és nemcsak a vezéreszméket ismeri, melyeket e tekintetben követni szükséges, hanem a kellő részletes ismerettel, a kellő belátással és munkaerővel is rendelkezik arra, hogy továbbra is törvényhozásunkban, államunk kormányzásában, polgártársainak kitüntető megelégedésére, működjen közre.

Azonban egy másik szempont is van, melyet ez alkalommal méltóságod figyelmébe ajánlani és hangsúlyozni bátorkodom, és ez városunk és egész választókerületünk érdeke. Ha egy város, egy vidék a maga érdekeidek érvényesülését az országos nagy érdekek rovására kívánna, igen természetes, hogy idegen és illetéktelen területen mozognak és jogos visszaszításban részesülhetne. De amennyiben egy városnak és vidékének polgárai az államnak, az összességnek jól felfogott érdekei keretében akarják javukat és boldogulásukat követni, azt hiszem, hogy e tekintetben minden igaz hazafinak a közreműködésére és szolgálatára jogosan számíthatnak. Midőn azért azon hittel és reménységgel vagyunk, hogy méltóságodat nem sokára mint a választókerület képviselőjét üdvözölhetjük (lelkes éljenzés), ezen második szempontot bátorkodom becses figyelmébe ajánlani. Szászvároson és vidékén, jó lelkiismerettel mondhatom, bár különböző nyelven intézzük dolgainkat, imádjuk istenünket, egy közös cél lelkesíti az embereket: a közös hazánk iránt való odaadó szeretet, intézményeinek mély tisztelete; egy szóval, jelmondatunk e két szóban van összefoglalva: békeség és munka. Különböző nyelvű, felekezeti honfitársaink közt még nagy mozgalmak is csak rövid időre hoznak létre különbségeket, és ha a hullámok elsimulnak, ismét barátságosan adunk kezét egymásnak a közös zászló egisze alatt. Ennek a közös törekvésnek érvényesítésére és mindig csak a nagy, országos érdekek keretében, kívánjuk méltóságod figyelmét és eshetőleg becses támogatását (éljenzés).

Azon hitben és reményben, hogy nem sokára mint megválasztott képviselőnket üdvözölhetjük (megújuló éljenzés) és e téren odaadó és hatékony tevékenységére számíthatunk, üdvözölöm méltóságodat, Istentől szerencsét, boldogulást kívánva azon magas elvek munkálásában, melyeket itt ez alkalommal hallottunk, s óhajtván, hogy méltóságod sokáig éljen, hazánk javára, választókerületünk büszkeségére. (Lelkes, meg-megújuló éljenzés.)

A német ajku választóközönség részéről Acker Frigyes polgármester nénetül üdvözölte a jelöltet.

Végül Simon Ferenc egy intéző bizottság kiküldését javasolta a választás alkalmából.

E bizottság tagjai lettek:

Bartha Lajos, Bocz Géza, Deák Gerő, Ehrlich Ágost, Mihályi Béla, Nagy Albert, Papp János, dr. Pataky Dániel, Sándor János, dr. Schul Győző, Krauze Károly, Tóth József, dr. Tóth Sándor, Vitus Lajos, Szász Sándor, Barcsi

János, Kapronczay Mátyás, Berivoy János, Bergh Tivadar, Gáspár József, Hofbauer Richárd, Fried Eszkelesz, Schelker Frigyes, Schulleri Frigyes, Kaess Rezső, Widmann Károly, Antoni Károly, Széless Dénes.

A közönség a jelöltet éltetve oszlott szét.

Vörös László Algyógyon.

Vasárnap délután tartotta meg Vörös László Algyógyon, az olvasókör disztermében programbeszédét, mintegy 2—300 választópolgár előtt. A nagyevű jelöltért 8 tagu bizottság nem be Szászvárosra, hol zágoni Széles Endre hívta meg a több száz szavazat felett rendelkező községbe. Vörös Lászlót Szászvárosról, a honnan számosan szegődtek kíséretébe, Berivoy János, meggyezerte ösmert diszes négyes fogatán vitték át Algyógyra. Körülbelül 4 óra lehetett, a mikor a jelölt az olvasókör helyiségébe megérkezett, a hol orkászertü taps és óriási lelkesedés közepette dr. Szegő Henrik ügyvéd a következő beszéddel üdvözölte:

„Méltóságos Uram! Igaz lelkesedéssel vettük tudomásul, hogy Méltóságod a szászvárosi kerület szabadelvű polgárainak óhaját teljesítve a képviselőjelöltséget elfogadni méltóztatott.

Mindig kiváló érdek fűződött ahhoz, hogy ki képviseli a szászvárosi kerületet a magyar országgyűlésen. Nagyérdékű ez a kérdés azért, mert itt oldható, és itt oldandó meg az a problema, hogy miképpen olvasztásuk be a közönségünk nagy számmal élő idegen nemzetiségű és nyelvű polgártársaink érdeke a nemzetállam nagy és hatalmas harmóniájába!

Méltóságodnak bölcsessége, politikai multja és a gyakorlati élet iránti kiváló érdeke feltétlen biztosíték arra, hogy ebben a tekintetben is a legméltóbb férfiura találtunk.

A mi az általános politikai viszonyokról való gondolkodásunkat illeti, ezt legrövidebben úgy jellemezhetjük, ha azt kiáltjuk, hogy éljen a szabadelvű kormány, és éljen annak feje: Tisza István miniszterelnök!

Szerénytelenség nélkül mondjuk, hogy mi, a kik exponáltan élünk, a központtól, a fővárosi politikai élettől; de talán épen azért mert exponáltan élünk és nem ragad reánk a politikai konkurrenciának semminemű szennye, — a nemzet igaz akaratának és óhajainak vagyunk kifejezői. Mint ilyenek merjük mondani, hogy nincs elítélendőbb dolog, mint az obstrució és nincs senki elítélendőbb, mint azok, a kik merev közjogi fanatizmusokba akarják belefojtani e nemzetnek élő életét.

Né állítsa senki, hogy az alkotmány forog veszélyben. Ez a nemzet rohamos érvényesülésre képes; többet mondok, pillanatok teremtettek itt már forradalmakat, és a mely nemzet ilyen tulajdonságokkal rendelkezik, annak alkotmányát nem kell sohasem féltetni. De nem is bántja az alkotmányt senki — sőt merem mondani — védjük azt politikai pártkülönség nélkül. Védi pedig, védte és ha kell védeni fogja, még pedig — saját szavaival élve —: „büszke daccal“ Magyarország miniszterelnöke, Tisza István.

Tisza István jól látja, hogy a közjogi fanatizmusokról a gazdasági kérdések terére kell a nemzet aktív életét terelni, ha azt nem akarjuk, hogy befelé elsenyvedjünk, és ha azt kívánjuk, hogy a művelt külállamokkal felvehessük a versenyt.

Az a kormány, a mely ilyen elveket irt lobogójára, megérdemli hogy kövessük, és mi követni fogjuk tüzőn-vízen keresztül!”

A nagy tetszéssel fogadott, lelkes szónoklat után Vörös László hatalmas beszédben fejtette ki azokat az irányelveket, a melyek őt a mai kormány támogatására készítetik, meggyőző érvekkel ecsetelvén a sivár közállapotokat és a gazdasági pangást előidéző obstrució kiirtását célzó kormányintézkedések helyességét. A beszéd után, a mely főbb vonásaiban a Szászvároson megtartott szónoklattal egyezik, szünni nem akaró éljenzés és taps következett, melynek csilapultával újból dr. Szegő Henrik ügyvéd fejezte ki a választók nevében köszönetét, hangsúlyozván, hogy Vörös Lászlónak különösen a nemzetiségi kérdésben tett bölcs mérséklettel áthatott nyilatkozatai nemcsak megnyugtatólag hatnak a választókerület közönségére, de a győzelmet is kétségtelessé teszik.

Abból a lelkes hangulatból, a mely a Vörös László fölléptetése napjától kezdve Algyógyon és környékén uralkodik, megállapítható, hogy Vörös László megválasztása annál is inkább több mint bizonyos, mert a körülbelül 200 szavazattal rendelkező Algyógy egytől-egyig a szabadelvűpárt jelöltjére adja le szavazatát.

Vörös László Kudsiron.

Vörös László hétfőn, január 23-ikán, a reggeli vonattal ment ki Kudsirra Szászvárosról Simon Ferenc pártelnök és többek kíséretében programbeszéd

dét megtartani. Kudsiron a vasgyári tisztai étkező helyiségében már összegyűlve várták jelöltjüket a hívek a kiknek nevében Bergh Tivadar vasgyári főnök mondott szívvelyes üdvözlő szavakat.

A programbeszéd megtartása 10 órakor vette kezdetét, miután Bergh Tivadar főnök újabb üdvözlő szavak után felszólította képviselőjelöltet annak elmondására.

Vörös László körülbelül 3/4 óra hosszant beszélt élénk figyelem mellett és a hallgatóság tetszésétől többször félbeszakítva.

A gyűlést Simon Ferenc pártelnök rekesztette be, méltatva Vörös László, a kereskedelem és iparügy terén egyik legképzettebb hazai szakemberünk, képviselőjelöltté való fölléptetésének fontosságát éppen Kudsir szentpontjából. Végül köszönetet mondott a párhiveknek a szépszámu megjelenésért.

A gyár megtekintése után jól sikerült társas ebéd következett a községi vendéglőben, melynek folyamán tartalmas felköszöntőkben sem volt hiány. Simon Ferenc felköszöntötte Vörös László képviselőjelöltet, a ki viszont a választók közötti egyetértésre és Kudsir haladására üritette poharát.

Vörös László kíséretével Berivoy János nagybirtokos négyes fogatán röpitve délután 4 órakor érkezett meg Szászvárosra.

A nap hátrafevő részében több látogatást tett, az estét pedig hívei társaságában az Eisenburger-féle étteremben töltötte a Szászvároson annyira népszerűvé lett képviselőfőtölt.

Vörös László egészen a választásig Szászvároson akart maradni, azonban párhivei táviratilag, sürgősen Aradra szólították, a hol jelenléte az erős nyaku Barabás Bélával szemben úgy látszik, hogy még szükségesebb, mint Szászvároson.

Dr. Vlád Aurél román nemzetiségi képviselőjelölt programbeszédé.

A szászvárosi választókerület oláh nemzetiségi jelöltje, dr. Vlád Aurél 21-én, szombaton tartotta meg programbeszédét a Transsilvania nagytermében, hol az oláh atyafiak igen nagy számban össze voltak gyűlve, tekintve, hogy épen hetivásár napja volt, de a tömegnek nagyon csekély része volt az, amelynek szavazati joga is van. A kaputos embereknek pedig a sokkal nagyobb részét a jelenlevő magyar és szász választók tették, kik kíváncsian várták Vlád programjának a fejtegetéseit.

Miután Vlád Miklós gyógyszerész ajánlatára dr. Mihó elnökké választott, Mihó megnyitotta a gyűlést rövid beszéd kíséretében. Elmondja, hogy a király föl-oszlatta a Házát s ennél fogva képviselőket kell választani, mely választás jan. 26-án lesz. Minthogy a szebeni gyűlés kimondotta az aktivitást, ide is állítanak jelöltet, még pedig olyan jelöltet, aki közöttük nőtt fel, ismeri minden dolgukat, átérzi minden nyomorúságukat és aki az ő érdekeiket meg tudja védelmezni. Tehát fennen lobogtassák a háromszínű oláh zászlót (!), melyre az van fölírva, hogy össze kell tartaniok az oláhoknak, minthogy kis nép. Majd mérsékeltben folytatva beszédét, figyelmébe ajánlja a polgároknak, hogy mint egy fedél alatt lakók éljenek békességben egymással, mert más államot nem lehet alkotni, ezt kell föntartani. Végre dr. Vlád Aurélt ajánlja képviselőjelöltnek s fölkéri a jelöltet beszédé megtartására.

Dr. Vlád hangsúlyozza, hogy olyan államban lakunk, mely több nemzetiségből áll, ennél fogva minden nemzetiségnek egyenlőnek kellene lennie, de ez nincs így. Azt akarják, hogy ezen sok nyelvű állam egységes legyen s ezt a népiszkolai reformjavaslattal akarják keresztül vinni. De ezt nem szabad megengedni, mert kész veszedelem az oláh nép nyelvére, nemzetiségére, kultúrájára. 1881-ben Nagyszebenben egy programot alkottak, mely azonban nem volt helyes, a stízlálása is szerencsétlen volt, ezt revidálni kell, mert föltétlenül szükséges teljesen megfelelő garanciákat szerezni az oláh nép számára, különben elpusztul. Arra kell törekedni, hogy az oláh egyenlő legyen a magyarral, ne legyen elnyomva úgy, mint most. A nemzetiségi törvény a nemzetiségek jogaira vonatkozólag a minimumot tartalmazza ezt is revidálni kell, hogy meg legyen a teljes jogegyenlőség. Majd beszél a népiszkolai törvényjavaslatról, amelyre az észrevételeit annak idején, midőn a tiltakozó gyűlést tartotta, bőven kifejtette. Ezzel kapcsolatosan hevesen elítéli a miniszterelnök ama választát, melyet a miskolci küldöttségnek adott a nemzetiségi kérdésben. Ilyen min. elnököt az oláhok nem támogathatnak, mert nem engedhetik meg, hogy elrabolják tőlük nyelvüket, nemzetiségüket, vallásukat (!).

Ezután elmondja, hogy a választókerületek milyen kelytelenül vannak beosztva, milyen aránytalan a szavazók száma már csak a megyénkben is; ez nem helyes, új beosztás kell, a régít el kell törölni. De el kell törölni a virilizmust is, mert ez is igazságtalan dolog. Hasonlóképen el kell törölni a községi tisztviselők kandiálására vonatkozó jogot is, ki kell küzdeni azt, hogy minden község azt válassza meg hivatalnokának, a kit akar, nem pedig azt a kit a főszolgabíró a nyakára hoz.

Hiszzen úgy is minden teher a földmivelő nép nyakán van, a mennyiben a földmives ember a jövedelmének egynegyedét köteles adóba fizetni, holott a többi hivatalnok, a pénzes ember, jövedelmének csak egytizedét fizeti; ennél fogva a progressiv-adót kell behozni.

Még a kormány azon eljárása ellen, hogy az oláh kaszinók alapítását nem engedélyezi, tett pár kirohanást, mire „szetreáská“-k között befejezte beszédét.

Ezután dr. Bonteszku intézett még a néphez buzdító szavakat, hogy csak Vládra szavazzon és erre dr. Mihó zárószavai után véget ért az emlékezetes gyűlés.

Szászváros a választás előestéjén.

Szászvároson egy meglehetősen elkeseredett választási harc készül január 26-ikán a Vörös László és dr. Vlád Aurél zászlója körül.

A szászok ismételt tanácskozások után 24-ikén este tulnyomó többséggel szintén a Vörös László zászlója alá sorakoztak s ezzel előreláthatólag eldöntötték a választási csatát. A Vörös László zászlója alá sorakozott magyar—román—szász koalíció t. i. ilyenformán szükség esetén 500 választót képes sikra állítani, melyet a Vlád kortesei meg nem közelíthetnek. Pedig ezek épen nem válogatnak az eszközökben. A nemzetiségi érzületre való hivatkozás s az ezzel való fanatizálás már túlhaladott álláspontra. Egnéhány görög keleti pap nem átalotta maga is kortesnek beállani s a templomban összegyűjtve a híveket ott tartanak buzdító beszédeket, sőt állítólag még meg is esketik őket, a miért több pópa és kortes ellen már bünvádi kereset is van folyamatban.

Maga Vlád már több nap óta távol van a kerületekben, a melyekben szintén föllépett.

Miután a vidékről olyan hírek érkeztek, hogy egyes helyeken az ellenpártiak a bevonuló szavazók útját elállani készülnek, dr. Klein Ármin választási elnök 24-én táviratilag katonaságot kért. A katonai parancsnokság az eszéki ezred 2 századát rendelte ki, mely a választás előestéjén érkezett meg s egyelőre a városon kívül végez szolgálatot.

Előre látható, hogy dacára a 18 fokos hidegnek, a mostani választás népesebb lesz minden megelőzőnél.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: SIMON FERENC.

Főmunkatárs: Dr. NAGY SÁNDOR.

Kiadóhivatal: a „Szászvárosi Könyvnyomda Részvénytársaság.“

1570/1904. végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Közhirre teszem, hogy a pécsi kir. járásbírószág 1904. évi V. 266. számú végzése következtében dr. Fürst Győző ügyvéd által képviselt Geltsek és Graef és az összes érdekeltek javára, Hanke Károly elleni 48 kor., 242 kor. 28 fill. és 360 kor. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 619 koronára becsült következő ingóságok, u. m. butorok nyilvános árverésen eladatnak.

Ezen árverés a szászvárosi kir. járásbírószág 1904. évi V. 1044 számú végzése folytán 48 kor., 242 kor. 28 fill. és 360 kor. tőkekövetelés, ennek 1904. évi március hó 8-ik napjától járó 5% kamatai, 1/3% váltódió és eddig 68 kor. 54 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Szászvároson, alperes lakásán leendő eszközzésére 1905. évi február hó 1-ső napjának d. e. 10 órája határidőül kitzüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, becseron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Szászváros, 1905. évi január hó 20-án.

Schuster Vilmos,

kir. bir. végrehajtó.

ÉRTESETÉS.

Van szerencsénk t. vevőink becses tudomására hozni, hogy ásványvíz-zállítónkat, **Óvári Istvánt** szolgálata alól fölmentettük.

Egyuttal köztudomásra hozzuk, hogy oly gyorsan közkedvelté vált **Transsylvania savanyuvizünket** ezentul is t. vevőinknek házhoz szállítjuk.

Előjegyezni a házhozszállításra J. Hollitzer kereskedésében lehet.

Bozosi „Transsylvania ásványvíz-vállalata“.

Christea és Hollitzer
Szászváros.

ANZEIGE.

Wir erlauben uns unseren geehrten Kunden zur gefälligen Kenntnis zu bringen, dass wir unseren Mineralwasser-Zusteller **Stefan Óvári** von seinen Dinsten enthaben haben. Gleichzeitig machen wir bekann, dass wir auch weiterhin das so rasch beliebt gewordene **Bozoser Transsylvania-Sauerwasser** unseren geehrten Kunden ins Hans zusteellen werden. Die Vormerkung der Zustellung besorgt die Firma J. Hollitzer.

Bozoser „Transsylvania Sauerwasser-Unternehmung“.

Christea und Hollitzer
Szászváros.